

A vízáradat egy kiáltásodtól eloszlik, Uram!

(Isten Igéjének ereje, hatalma az árvizektől való fenyegettetés fölött)

Uram, a nagy vizek zúgásainál Te felségesebb vagy a magasságban. (Zsolt. 93,4.)

Uram, a Te szavadra lettek az egek, és szádnak leheletére minden seregük. **Te gyűjtöd össze a tengerek és folyók vizeit,** mint egy tömlőbe, tárházakba rakod a mélységek vizeit. (Zsolt. 33,6. 7.)

Te rendelted a fövenyt a tenger határának örök korlátul, és ha megrázkódtatják is habjai, de nem bírnak vele, és ha megháborodnak is, **nem hághatnak át rajta, mert Te parancsoltál nekik.** (Jer. 5,22.)

Uram, **Te reávtad törvényedet a folyóvizekre, zárat és ajtókat vetettél eléje,** és azt mondád: **Eddig jöjj és ne tovább, ez itt ellene áll kevély habjaidnak!** (Jób 38,10. 11.)

A vízáradat egy kiáltásodtól eloszlik, Uram, és mennydörgésednek szavától szétriad. **Határt vetettél a vizeknek,** amelyet át nem hágnak, nem térnek vissza a földnek elborítására. (Zsolt. 104,6. 7. 9.)

Uram, Istenem, Te ráveted a Te felkentéd kezét a tengerre, és az Ő jobbját a folyóvizekre, hogy a folyóvizek tapssoljanak, a hegyek együtt örvendezzenek. **A folyóvizek engedelmesek a Te szavadra, és medrükben maradnak.** (Zsolt. 89,25. 98,8.) **Ahogy meg van írva, úgy teljesedik be: minden folyóvíz a tengerbe siet.** (Préd. 1,7.)

Uram, hiszem a szent Igédet, hogy úgy lesz nékem, miként megmondottad: Mikor vizen mész át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok el nem borítanak. (Ésa. 43, 2.)

